

Phill Niblock

Fotografies i pel·lícules dels anys 60

18.11.23 > 11.01.24

Inauguració: 18.11.23 – 12 h.

àngels barcelona. C. Pintor Fortuny, 27

Phill Niblock, nascut a Indiana, Estats Units, el 1933, es consolida com una figura fonamental entre els compositors i artistes experimentals contemporanis. Amb una destacada carrera de sis dècades dedicades a la creació de música, cinema, fotografia, espectacles de dansa i teatre improvisat, Niblock representa la idea d'un artista intermèdia que treballa amb música i imatges, creant obres multimèdia que fusionen les diferents disciplines.

Des de 1985, Niblock exerceix la funció de director a Experimental Intermedia, una fundació dedicada a la música d'avantguarda situada a Nova York, on també exerceix com a comissari del segell discogràfic de la fundació.

Per a la primera exposició individual de Phil Niblock a Espanya, presentarem algunes de les sèries icòniques de les seves fotografies i pel·lícules produïdes durant la dècada dels seixanta, concretament de 1966 a 1969.

Una part d'aquesta sèrie fotogràfica que es mostra a la galeria es va exhibir per primera vegada el 1966 a **The Underground Gallery**, situada a 51 East 10th Street, Nova York. Aquesta va ser la primera exposició individual de Niblock.

Aquesta sèrie de fotografies, són imatges seleccionades dels seus viatges per la ciutat de Nova York i la costa est d'Estats Units. Aquesta sèrie és precursora de las sevas sèrie posteriors i només ha estat mostrada recentment en la seva retrospectiva a Lausana en 2013*.

Durant aquest període, Niblock comença a rodar pel·lícules en 16 mm i documenta, a través del cinema, els seus encontres amb músics, pintors, actors i ballarins, el que va donar lloc a una sèrie de 6 pel·lícules sonores realitzades de manera ràpida i successiva **entre 1966 i 1969**, que més tard es van recopilar com a **"Six Films"**.

Aquesta sèrie de pel·lícules inclou pel·lícules amb estil de retrat tradicional, així com pel·lícules narratives més experimentals, i pel·lícules abstractes i experimentals com "Magic Sun".

- "Morning" (1966-1969) va ser concebuda per Phill Niblock i Jean Claude Van Itallie. Va ser filmada per Phill Niblock, amb contribucions de text de Lee Worley i Michael Corner, i va comptar amb membres del grup Open Theater. El repartiment incloïa a Lee Worley, James Barbosa, Cynthia Harris, Sharon Gans i Joseph Chaikin. Lee Worley i James Barbosa van llegir el text. Es una pel·lícula en blanc i negre i rodada en 16 mm.
- "The Magic Sun" (1966-1968) compta amb membres de la Sun Ra Arkestra i està acompanyada de música de Sun Ra i l'Arkestra. Rodada en blanc i negre d'alt contrast i pel·lícula de 16mm.
- "Dog Track" (1969) és una pel·lícula dirigida per Phill Niblock, amb la narració d'un text trobat a càrrec de Barbara Porte. Rodada en color i en 16mm.
- "Annie" (1968) és un retrat de la ballarina Ann Danoff, amb una banda sonora que consisteix en un collage sonor. Pel·lícula en color i 16mm.
- "Max" (1966-19) és un collage d'imatges i un retrat del percussionista i artista de so Max Neuhaus, amb una banda sonora creada per Max Neuhaus. Blanc i negre i va rodada en 16mm.
- "Raoul" (1968-1969) és un retrat del pintor Raoul Middleman que fa un extens ús de les tècniques de filmatge en time-lapse. La banda sonora és improvisada per Raoul Middleman i Phill Niblock. Pel·lícula a color i 16mm.

*Phill Niblock: Nada más que trabajo - Una retrospectiva. Mathieu Copeland (editor) y publicado por Walther Koenig, 2023. Una exposició comisariada por Matthieu Copeland en Circuit, Centro de Arte Contemporáneo y Musée de l'Élysée, Lausana, Suiza, del 30 de enero al 14 de mayo de 2013.

Phill Niblock (b. 1933, USA). És un artista amb una carrera de cinquanta anys que van des de la música minimalista i experimental, el cinema o la fotografia. Des de 1985, ha exercit el càrrec de director d'Experimental Intermedia, una fundació de música d'avantguarda amb seu a Nova York i una sucursal a Gant, i és el comissari del segell discogràfic de la fundació. Conegut pels seus densos i potents drons musicals, el so distintiu de Niblock està ple de microtons de timbres instrumentals que generen molts altres tons en l'espai de l'actuació. En 2013, la seva carrera va ser objecte d'una retrospectiva realitzada en col·laboració entre Circuit (Centre d'Art Contemporani de Lausana) i el Musée de l'Élysée. A l'any següent, Niblock va rebre el prestigiós Premi John Cage de la Foundation for Contemporary Arts.